

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Infaust[a]e nupti[a]e vnus alterum faciunt cautiorem, & maximè
attentiorem ad religionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

igitur in tranquillo coniuges, quam diu non erunt optimi, aut optimi sibi esse videbuntur. Habent ergo stimulum, ipsa animi inquietudine; vt optimi esse nitantur.

H.

Luc. 16. 28.
S. Chrysoft.
hom. de pul-
chritud. &
vxoze.

Tertiò faciunt etiam vnus infaustæ nuptiæ alios cautio- res, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum, sed vt illud D. Chrysoftomi monitum cordi habeant dicentis: *Saturus, vt com- modam & modestam, & obsequentem vxorem ducas. Nam si de- mum & seruos emturi diligenter, & curiosè sciscitamus, & perscr- utamur, multò magis vxorem ducturos, tantam, ac longè maiorem, etiam prouidentiam gerere oportet; domum enim vitiosam, & seruù licet reddere venditori, vxorem verò dimittere non licet.* Igitur, consideratione, consilio, precibus opus est, & voluntas Dei, consensus parentum, paritas religionis, ætatis, fortunæ, for- mæ, morumque in deliberationem trahenda. Odijs parens est dissimilitudo. Paritas mater amoris. Vnde sufficiam, ait Tertul- lianus, ad enarrandam felicitatem eius matrimonij, quod Ecclesia conciliat, & confirmat oblatio, & obsequium Angeli renunciant, pa- ter rato habet? Nam nec in terris filij, sine consensu patrum ritè, & iure (ceteris paribus) nubent. Quale iugum fidelium duorum, vnus spei, vnus voti? vnus disciplina, eiusdem seruitutis? Ambo fratres, ambo conserui, nulla spiritus carnisue discretio. At quin ve- rè duo in carne vna. Vbi caro vna, vnus & spiritus. Simul orant, simul volutantur, & simul ieiunia transgunt, alterutro ducentes, al- terutro hortantes. In Ecclesia Dei pariter, in connubio Dei pariter. In angustijs, in refrigerijs; neuter alterum calat, neuter alterum vitat, neuter alteri grauis est. Liber ager visitatur, indigens suscen- titur. Eleemosyna sine tormento, sacrificia sine scrupulo, quotidia- na diligentia sine impedimento. Non furtiua signatio, non trepida gratulatio, non muta benedictio. Sonant inter duos Psalmi & Hym- ni, & mutuo prouocant, quis melius Deo suo canat. Talia Christus videns & audiens gaudet. His pacem suam mittit. Vbi duo, ibi & ipse; vbi & ipse, ibi & Malus non est. Hic fructus est, si coniuges eiusdem sint religionis. Quæ autem discordiarum & mille ma- lorum semina ex disparitate eiusdem pullulent, ibidem toto libro deducit. Et facile vel inde intelligi potest, quòd diuersi- tas religionum voluntates multò magis distorqueat, quam opum,

Tertullian.
lib. 2. ad vxo-
ram c. 9.

opum, atque ætatis. Naturæ enim & Fortunaæ facilius igno-
scent homines, moribus aduersis vehementissimè offenduntur.

Opum tamen diuersitas, quid in coniugibus pariat, gra-
phicè D. Chryostomus describit in hunc modum. *Felicissimum*
iudicatur, si pauper aliquis & abiectus uxorem ducat, ex ampla &
potenti familia, diuitem & affluentem pecunia. At ex hoc contem-
ptus illius hominis subsequetur: est enim alioquin superbum mulie-
rum genus, & ob hoc magis perturbationibus obnoxium. Cum verò
multas superbia habeant occasiones, nihil est, quod illas in officio con-
tineat, sed sicut ubi silua aliqua ignem concipit, flamma in sublimè
fertur, sic ipsa elata incredibiliter ordinem peruertunt, & summa in-
fima faciunt. Neque enim virum principatum tenere patitur uxor:
& qua est contumacia & arrogantia, illo de suo gradu deiecto, eum
subiectum esse vult, & ipsa imperium occupare. Mitto conuicia;
taceo contumelias; prætereo molestias; nihil est ea intolerabilius. Sin
autem dixerit quisquam (id enim de multis auditum, cum de hac re
sermo haberetur) sit modo copiosus & opibus affluens, nihil erit negotij,
eam continere, & eius superbiam excutere. Si quis ista dixerit, pri-
mum ignorat, id ex eorum esse numero, qua magnam difficultatem
habent. Deinde, ut ita sit, non parum id detrimenti habet: quòd
enim illa timore ac vi in potestate viri esse cogatur, id viro grauius est,
ac molestius, quàm si ipsa omnem imperandi potestatem haberet.
Quid ita? quia sic omnis ex animo reijcitur mutuus amor; sublata
verò amicitia, metu, & necessitate locum occupantibus, quid huius-
modi coniugio ad dignitatem reliqui esse potest? Et hæc quidem de
uxore locuplete. Sin verò contingat, ut egeat ipsa, vir autem abun-
det, pro uxore illa erit ancilla, & libera pro serua, & amissa liberta-
te, nihilo meliore sit conditione, quàm qui pecunia emi fuerint.
Quid si intemperatus ille fuerit, si vinolentus, & alias mulieres impu-
dicas in domum deduxerit; libenter omnia illa ferat, vel domo ipsa
excedat, necesse est. Item viro sic affecto, nec seruis, nec ancillis libe-
re quidquam poterit imperare; sed perinde quasi cum alienis vitam
aget, & feret, qua dignitatis eius non sunt, & tanquam apud domi-
num potius, quàm apud virum degat, & sic omnia per vim, & agere,
& pati cogatur. Hæc talia nuncquid alios cautos esse iubent,
atque circumspectos? ne & ipsi veniant in hunc locum tormento-
rum? Et

Felix,

III.

S. Chryost. 1
lib. de Vir-
gin. c. 33

200
201
202